

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200490
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200490.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľa: W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, v konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/33/2012 - 36 zo 7. decembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/33/2012 - 36 zo dňa 7. decembra 2012 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 23.1.2012, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok. Krajský súd vo svojom rozsudku poukázal na to, že posudkoví lekári vo svojich posudkoch jednotne konštatovali u navrhovateľa mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pre rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kapitoly V, položky č. 6, písm. a). Rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom a zisteným skutkovým stavom veci. Keďže navrhovateľ ani predloženými odbornými lekárskymi nálezmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav vznik invalidity odôvodňuje, nespĺňa jednu zo základných podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok spočívajúcu vo viac ako 40% miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že na pojednávaní dňa 13.07.2012 predložil dôkazy o svojom zdravotnom stave z Centra špecialno- pedagogického poradenstva, kde je napísané, že nie je schopný samostatnej existencie a dôkaz od psychiatricky. Má stredný stupeň mentálnej retardácie, epilepsiu a poruchu štítnej žľazy, čo mu neumožňuje vzdelávanie v niektorom zo školských zariadení a ani v špeciálnych školách a jeho závažný zdravotný stav mu neumožňuje sa zamestnať, nakoľko má aj ZŤP preukaz so sprievodcom s postihom 60 %. Nie je

schopný, lebo nevládze a odporkyňa na to neberie ohľad. Podľa odporkyne nie je chorý a napriek vykonanému dokazovaniu mu invalidný dôchodok nepriznala. Navrhovateľ požadoval vykonané dokazovanie dôsledne prehodnotiť a rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že rozsudok krajského súdu bol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, po vypočutí navrhovateľa a po oboznámení sa s úplnou posudkovou dokumentáciou.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon“/ poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú (§ 71 ods. 6, 7 zákona).

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40 %.

Z lekárskeho nálezu založeného v posudkovej dokumentácii ani z navrhovateľom predložených lekárskeho správ nevyplyva, že by rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa nezodpovedalo postihnutiu a dôsledkom uvedeným v kapitole V, položke 6, písm. a/ prílohy č. 4 zákona. Posudkový lekár v doplnujúcom posudku zo dňa 19. septembra 2012 vyhodnotil aj správu zo psychologického vyšetrenia Centrom špeciálno-pedagogického poradenstva v Košiciach, ktorú označil vo svojom závere za rozpornú s opakovanými psychiatrickými aj psychologickými vyšetreniami z rôznych klinických pracovísk dokumentovaných v priebehu rokov 2010, 2011 a 2012. Uviedol, že doteraz dokumentovaná mentálna subnorma až ľahká mentálna retardácia ľahkého stupňa je v rozpore so záverom jednorazového psychologického vyšetrenia zo dňa 12.04.2012, pričom však poukázal na to, že samotné funkčné postihnutie nemá menlivý charakter v priebehu niekoľkých mesiacov resp. 1 až 2 rokov v zmysle zmeny mentálnej subnormy, resp. ľahkej mentálnej retardácie na mentálnu retardáciu stredného stupňa. S poukazom na to posudkový lekár jednorazový ambulantný psychologický nález označil za nevhodný v porovnaní s ostatnými odbornými lekáskymi nálezi, pričom aj podľa vlastného vyšetrenia počas zasadnutia konštatoval, že u navrhovateľa sa nejedná o mentálnu retardáciu stredného stupňa.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že má poruchu štítnej žľazy, toto jeho tvrdenie z predloženej zdravotnej dokumentácie nevyplyva. Rovnako odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že navrhovateľ je na účely zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia považovaný za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím v rozsahu 60 % bez ďalšieho neznamena, že jeho zdravotný stav automaticky a bez ďalšieho zakladá aj invaliditu podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Posudkový lekár v doplnujúcom posudku presvedčivo a logicky zdôvodnil svoj záver o zatiaľ iba 40 %-nej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. Pokiaľ aj správa psychológa z Centra špeciálno-pedagogického poradenstva naznačuje zhoršenie psychického postihnutia, stále nie je však preukázaná dlhodobosť zhoršenia zdravotného stavu v zmysle § 71 ods. 2 zákona. Aj odvolací súd preto posudky posudkových lekárov považoval za úplné, objektívne a presvedčivé, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ zatiaľ nesplnil podmienku invalidity pre vznik nároku na invalidný dôchodok; rozhodnutie odporkyne preto považoval za zákonné a rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 246c ods.1 v spojení s § 250ja ods. 3 a § 219 O. s. p.

Odvolací súd navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v konaní nebol úspešný (§ 250k ods. 1 a contr. v spojitosti s § 250l ods. 2 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.